

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμεαν ἀρχὴν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται πρὸς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 καὶ λιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γ' ἑσποποιήσεις. Κάμμιὰ καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δεῖ ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θα τυπώνεται. Διάφευσις κάμμιαι δὲν γίνεται, καὶ ὁ σοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδες. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἀθήναι, 26 Ὀκτωβρίου 1884

Ἀριθ. 140+138+28

Ἄν ἤμουνα

ἐγὼ βασιλέας στὸ Ρωμαίικο, ἴδου, νὰ, τί λόγο θὰ εὔγαζα σήμερα στὴ βουλή, ἂν καταδεχόμουν νὰ πάω.

Μὲ μεγάλη

μου λύπη βλέπω περὶ ἐμὲ τοὺς λεγομένους βουλευτὰς καὶ πρὸ πάντων τοὺς ἀθλίους τῆς Θεσσαλίας.

Ἡ σχέσεις μου μὲ τοὺς ὑπουργοὺς διατηροῦνται καλῆς, ἂν καὶ δὲν θέλω νὰ τοὺς ἴδω στὰ μᾶτια μου.

Τὸ μέλλον τοῦ πρωθυπουργοῦ σας ἐξασφαλίστηκε, διότι οἱ ὁμογενεῖς τῆς Λόντρας ἔκαναν συνεισφορά καὶ τοῦ ἀγόρασαν χρεώγραφα γιὰ νὰ τὸν προικοδοτήσουν, ἕνεκα τῶν ὧσων κακῶν ἔκανε εἰς τὴν Ἑλλάδα μας.

Τοὺς γάλλους ἀξιωματικούς καὶ ναυάρχους ποὺ φέρνει, τοὺς φέρνει, ὄχι γιὰ διοργάνωσι τοῦ ἀδιοργάνου του στρατοῦ μας, ὅσο γιὰ νὰ μᾶς κἀνὴ ρεζίλι σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη μὲ τὴν ἀθλιότητά μας, τῶν κατὰ ξηρὴν καὶ θάλασσαν ἀδυνάτων δυνάμεών μας.

Ἀπὸ τὰς 17 βουλευτικὰς ἐκλογὰς ποὺ ἔκανε στὸ διάστημα τῆς βουλευτικῆς αὐτῆς περιόδου, εὔγανε τοὺς ἕντεκα δικούς σου, μὲ τὰ συνειθισμένα ἐκεῖνα ἀχρεῖα κυβερνητικὰ μέσα.

Εἶμαι πολὺ δυσαριστημένος γιὰ τὴν ἄρσι τοῦ σηκώματος τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῆς Τράπεζας, μὲ τὴν ὁποία παίζοντας ἄχρειον ρόλο κατὰστρεψε ὅλο τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδας.

Εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως ἔγιναν τέτοιαις βελτιώσεις, ποὺ κατὰστρεψαν καὶ ἂν ὑπαρχε κἀνένα καλὸ προτήτερα.

Ἡ βία μὲ τὴν ὁποία δίνονται καὶ ἐδόθησαν διὰ μιᾶς σὲ ἐργολαβία ὅλοι οἱ δρόμοι τῆς Ἑλλάδας ποὺ κουστίζουν 27 μελλεούνια, ἀποδείχνει, ὅτι τὸ κόκκαλο αὐτὸ κατὶ ἔχει κρέας ἀπάνω, καὶ ἐννοᾷ νὰ τὸ ξερογλύψῃ γιὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ στοὺς ἄλλους οὔτε γιὰ νὰ ξύσουν τὸ δόντι τους.

Ἡ Τσίλις καὶ ἡ Κάρραις τῆς ὁποίας ἔφερε πρὸς δυνάμωσι τοῦ στόλου, τὰς ἔφερε ἀκριβῶς γιὰ νὰ βρισκεται ὁ στόλος μας σὲ δουλειὰ μ' αὐταῖς, χωρὶς αὐταῖς νὰ ἦναι χρήσιμες γιὰ κάμμιὰ δουλειά.

Λυποῦμαι πολὺ, ὅτι τὴν τήρησι τοῦ Συντάγματος ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων, τὴν παραβίσεσ ὁ πρωθυπουργὸς σας πρῶτος, διότι δὲν ὑπάρχει πλέον οὔτε οἰκιακὸν ἄσυλον.

Λυποῦμαι, ὅτι στὴν τελευταία του ἀμηχανία, ὁ πρωθυπουργὸς σας ἀφοῦ ἐβύζαξε τοῦ κράτους καὶ τὸν τελευταῖο ὄβολο, μὲ τὰς φοβερὰς καὶ ἀνηκούστους φορολογίας του, παραβίασε καὶ παραβιάζει καὶ τὴν προσωπικὴν σας ἐλευθερία γιὰ νὰ εἰσπράξῃ πλέον ἀπελπισμένους καὶ ἀδίκους φόρους, ἀπὸ ἀγνωστα προστίματα, τὰ ὁποῖα κἀνεὶς σας δὲν ξέροι πόθεν σας τοῦ προέρχονται.

Λυποῦμαι, ὅτι μὲ τὴν ἀχρεία σπεῖρα τῶν σπιούων του ποὺ δημιουργήτε κατῶρθωσε νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες καταστηματαρχίδες εἶνα λαθρέμποροι πρὸς τιμὴν ἄτιμον τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων, καὶ ἰδίως τῶν καπνοπώλιδων.

Λυποῦμαι, ὅτι μὲ τὴν διοργάνωσι τοῦ στρατοῦ ρίχνοντα ἔξω τόσο ἀρχαῖοι ὑπαξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἴσα ἴσα ἐξεγύμνασαν αὐτὸν τὸν στρατὸ ποὺ ὑπάρχει.

Λυποῦμαι, ὅτι δῆμαρχοι καὶ βουλευταὶ προφυλακίσθησαν καὶ φυλακώθηκαν μόνο καὶ μόνο μὲ τὸν σκοπὸ νὰ σπεῖρῃ τὴν τρομοκρατίαν στὴν Ἑλλάδα μας, ὁ πρωθυπουργὸς σας.

Λυποῦμαι, ὅτι ὁ Λαὸς ἄρχισε νὰ γογκίξῃ καὶ νὰ προβαίη σὲ διαδηλώσεις, ἡ ὁποίας πάντοτε δὲν φέρουν καλὸ ἀποτέλεσμα, καὶ εἶναι προσημεῖο, ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ συμβοῦν χειρότερα κακά.

Λυποῦμαι, γιὰ τὰ ὄργια τῆς Κωπαΐδας, ἕνεκα τῆς ψευτοπιχειρήσεως τῆς ὁποίας ἐφορολογήθηκε ἄσπλαχνα τόσοσ Λαὸς, ἔστω μὲ τὸ νὰ ἐγελάστακε.

Λυποῦμαι, γιὰ τὴν ἀσπλαχνη καὶ κατεργάρικη φορολογία τῶν κρασοπώλιδων, τοὺς ὁποίους φορολόγησαν τὰ παλῆα γιὰ καινούργια ὡς καὶ τὰ ξύδια γιὰ κρασιά.

Λυποῦμαι, γιὰ τὴν διαφθορά καὶ ἀχρειότητα ποὺ ὑπερπαραπλέονασε στὴν Ἀθῆνα ἰδίως, ἕνεκα τῆς ἀμεριμνομέριμνας τῆς ἀστυνομίας.

Λυποῦμαι, γιὰ τὴν ριζικὴ καταστροφὴ τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας, ἕνεκα τοῦ γελοίου καὶ φοβεροῦ δασμολογίου τοῦ Δεμάθα, καὶ ἕνεκα τῆς ὁποίας καταστροφῆς καὶ κλεισίματος

πόσων βιομηχανικῶν καταστημάτων, θὰ μείνουν καὶ ἔμειναν χωρὶς ἐργασία χιλιάδες ἐργάταις καὶ ἐργάτριαις, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ μὲν θὰ ἀναγκαστοῦν νὰ γίνουν λωποδύτες ἢ κακοῦργοι, ἢ δὲ ἄτιμες γιὰ τὸ ζῆσόν.

Λυποῦμαι ὅτι ἔχω ἓνα τέτοιο πρωθυπουργό, ἀλλὰ δὲν τὸν ἔχω γὰρ, ἀλλὰ σεῖς, ἢ ἄθλια βουλή σας, ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων σας τῆς ὁποίας φαίνεται, πῶς εἰστε καὶ σεῖς ἄθλιοι καὶ ἄξιοι τῆς τύχης σας. Ἄντιο.

Αὐτὰ

Θὰ ἔλεγα ἂν ἦμινα βασιλέας, ἀλλ' ἔστώντας με τὸ νὰ μὴν ἔμαι τίποτα, εἶναι καὶ τίποτα καὶ αὐτὰ ποῦ σὰς γράφω, καὶ πᾶν γραμμένα, σὰν νὰ ἦτανε σὲ χαρτί ἄγραφο. Ἐπειδὴ ὁμοῦ κατὰ τὴν παροιμίαν ὁ μὴ ὀμιλῶν θάπτεται ζῶν, ἄς τὰ ποῦμε, γιὰ νὰ μὴ μᾶς νομίζουσι γιὰ πεθαμένους.

Στὴ

συνοικίαν τῆς γειτονείας τοῦ Χριστοῦ ποῦ εἶναι καὶ στὰ ἑβραϊκά κάνουν λέει ὅλα τὰ κορίτσα ἐργολαβία καὶ κίμμιά τους δὲν κατώρθωσε νὰ παντρευτῆ γιὰ νὰ κάνουν καὶ ἡ ἄλλαις ἀράδα. Αὐτὸ εἶναι ἀνάξιο λόγου καὶ τὸ γράφω γιὰ χάριν περ γοῦστο, ἔτσι γιὰ νὰ γελάσουν καὶ τὰ κορίτσα ἀναμεταξύ τους, καὶ ἄλλη φορὰ νὰ μὴ μᾶς ξαναγράψετε τέτοια ξεράσματα. Ὅριστε μούτρα γιὰ σιδερώματα. Οὐ, τί ἄσχημο λείψανο ποῦ θὰ κάνετε ὄλαις σας.

Ὁ κύριος

Τάσσης Πυρρομάλλης ἦτανε καθηγητῆς στὸν Πύργο καὶ τὸν ἔστειλαν τώρα στὴν Ἄρτα, καὶ ἀντὶς γιὰ μάθημα ἔλεγε ἀπὸ τὴν ἔδρα πῶς εἶναι κομματάρχης στὴ Ζάκυνθο καὶ ἔχει 2,000 ψόφους μαζὶ του. Θέλαμε νὰ ξέραμε ἂν αὐτὰ τὰ ἀπόξω μαθήματα τὰ λῆαν διδαχτικὰ ὁ μὴ βλαχοδιδασκάλων τὰ γράφουν μέσα καὶ τὰ νέα διδαχτικὰ τοῦ διαγωνισμοῦ βιβλία.

Ἡ τῆς διδασκαλοβλακίας ποῦ μᾶς δέρνει.

Μᾶς

γράφουν ὅτι ἡ ὑπηρετρία τοῦ Νικιαρδοπούλου κάνει ἐργολαβία. Ἄς ἦναι καλὰ τὸ κορίτσι νὰ κἀνὴ σαις θέλει, θαυμάζουμε δὲ τὴν τιποτοσύνη ἐκείνου ποῦ μᾶς ἔγραψε αὐτὰ τὰ ξεράσματα. Ἐίπαμε, στόπ, στα ἀτομικά, ἄθλιοι, στόπ.

Ἀρσακειακὴ.

Πρὸ λίγων ἡμερῶν ὁ παραμάγειρος ἔκαψε τὸ χέρι του καὶ νοσιλεύεται μέσα καὶ περπατᾷ ξεβράκωτος, ὄχι ξεβράκωτος, μὲ τὴν ποκαμίαν μόνον καὶ τρέχουν τὰ κορίτσα καὶ τὸν βλέπουν ὡς περίεργο θέαμα, πιστεύουμε δὲ ἡ σεβαστὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀρσακείου γιὰ νὰ μὴν ἀδικᾶται ὁ ἄνθρωπος, πῶς πρέπει νὰ βάνουν πρὸς ὄφελός του καὶ μιὰ πεντάρια τὸ θέαμα τοῦ θεάτρου τῆς παραστάσεως τοῦ ξεβρακώτου μάγειρα.

Ἄλλη μιὰ μικρούτσικη ἐρώτησι ἔχομε νὰ σὰς κάνωμε, κυρία ἐφορία τοῦ Ἀρσακείου. Δὲν μᾶς λέτε παρακαλοῦμε, τὸ εὐεργέτημα ποῦ ὑπάρχει γιὰ νὰ μπαίνουν κάθε χρόνο ὑπότροφια, ἦγουν νὰ μὴ πληρώνουν διδάχτρα, κάμποσα φτωχὰ κορίτσα μέσα, αὐτὸ τὸ εὐεργέτημα ἐφαρμόστηκε ἐφέτος μὲ εὐληκρίαια; Ὁχι βέβαια, γιὰτὶ πολλότατα κορίτσα ποῦ ἔχουν τὸν τρόπο τους οἱ γονεῖς τους, ἦγουν μᾶς εὐποροῦν, εἶναι τῆς τσάμπας, ἐνῶ ἄλλα πάμπωτα καὶ ἐπιμελεστάτα πληρώνουν ξενοπλύνοντας τῶν μανάδων τους.

Εἶναι δίκαιο αὐτό; Μὴ τὴν ἀλήθεια, ὦρα, ὦρα, θὰ βάνετε ὑπότροφους καὶ τοὺς ἑαυτοὺς σας μέσα. Αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι περὶ διὰ ντροπῆς νὰ λέγονται καὶ νὰ ἀκούονται, καὶ γιὰ νὰ μὴ ἀκούονται πρέπει νὰ ἐξεταστῆ νὰ ἐπιδιορθῆ τὸ λάθος.

Ἄμ ἀπὸ κεινοὺς εἰστε σεῖς ποῦ χαμπαρίζετε ἀπὸ λόγια καὶ μάλιστα παληανθρωπιστικὰ ὅσο εἰσὶ καὶ ἀληθινὰ καὶ ἂν ἦναι.

Ἄνδρες

Ἄγρινοις καὶ τὰ γυναικοπαῖδα. Καλοὶ εἶναι οἱ στίχοι ποῦ στείλατε, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ βγάνωμε καὶ ἕκτακτο παράρτημα γιὰ νὰ τοὺς βάνωμε μέσα καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν σας κιάλας, καὶ ἕνεκα τούτου οὐτε τοὺς διαβάσαμε κἀν, διότι μόνον τοὺς εἶδε τὸ μάτι μας καὶ ἀνατριχιάσαμε ἀπὸ τὸ μακρὸς ποῦ εἶχαν, δὲν ἔγραφε, ἀδερφε στιχουργέ, ἀκόμα ἓνα δύο τρία χειρόγραφα νὰ συμπληρωθῆ ἓνα τετράδιο νὰ τὸ στείλωμε στὸν ποιητικὸ διαγωνισμό, ὅπότεν ὁ Θεὸς καὶ ξαναγίνη τοῦλάχιστο γιὰ τὸ χατῆρι σου.

Ἰδατε

σεῖς ἀνθρώπους νὰ περπατοῦν στὰ κεραμυδία; Ὁχι; Πηγαίνετε τότε εἰς τὴν Σμύρνη νὰ τὸ δῆτε. Νὰ ἡ δημοχρῆ πούλησε λέει ἓνα οἰκόπεδο στοῦ Μασγανά τ' ἄλωνι σ' ἔνεν, ἐνῶ εἶχε καὶ ἄλλο οἰκόπεδο προηγουμένως σ' ἄλλον πωλημένο ἔστώντας λοιπὸν μετὰ τὸ νὰ οἰκοδόμησε ὁ νέος βούλωσε τὸ σπῆτι τοῦ παλροῦ, καὶ ἔτσι ἐκείνη ἡ οἰκογένεια μὴ ἔχοντας ἐξοδὸ πηδαίει ἀπὸ τὰ κεραμυδία, εἰς τρόπον ὥστε οἱ δύο καλοὶ γείτονες θὰ τσακωθοῦν κίμμιά βραδύα τώρα ποῦπιασαν οἱ βροχαῖς καὶ τότες θὰ γίνη ἀληθινὴ κεραμυδοχαλασά.

Κοντὰ σ' αὐτὸ ἐκεῖ πλησίον σ' αὐτὸ τὸ μέρος εἶναι καὶ τὸ νεκροταφεῖον τῶν ψόφιων γάτων καὶ σκυλιῶν καὶ κοντεύουν νὰ ψοφήσουν καὶ οἱ γείτονες ἀπὸ τὴν εὐωδέια, ἀφίνομε πλέον ποῦ ὄλοι οἱ δρόμοι κατάντησαν ἀδιάβατοι καὶ χώνονται οἱ ἄνθρωποι στὴ λάσπη ὡς τὸ σβέρκο, καὶ ἡ κυρία Δημοχρῆ ἀγρόν ἀγόρασε.

Ὡς πρὸς αὐτὸ οἱ φίλοι Σμυρνοὶ ἔχουν ἀδικο νὰ παραπονούνται, διότι ἂν ἐβλεπαν τοὺς δρόμους τοὺς δικούς μας, θὰ ἔκλειναν τὸ στόμα τους καὶ θὰ ἔλεγον:

— Σωπάτε, καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ἡ κλειναῖς Ἀθῆναις ἔχουν χειρότερους δρόμους ἀπὸ τοὺς δικούς μας.

Ἐδῶ, κύριοί μας, πέφτομε καὶ μέσα στοὺς λάκκους τοῦ ἀσέστη καὶ δὲν μιλοῦμε καὶ σεῖς τοιμάτε νὰ παραπονᾶστε γιὰ τὰ λακκοδάκια καὶ τὰ ἀξέστρωτα καλντερίμνια σας; Ὁχι ἀδερφοί. Καλὰ εἰστε ἐπὶ τοῦ παρόν, καὶ νὰ εὐχεστε νὰ μὴ σὰς βροῦν χειρότερα.

Ἐνας

λοχαγός, λέει ἐνοὺς τάγματος, γδύνει τοὺς στρατιώτας ποῦ ἀφίνονται καὶ ἀκόμα τοὺς βάνει καὶ κάνουν καὶ ἀποδείξεις νὰ πληρῶσουν στὸν ἀρπάχτορα, ὅσα ρούχα χάλασαν παραπάνω, σάματις καὶ τὰ χάλασαν στὰ σπῆτια τους καὶ ὄχι στὴν ὑπὴρσεία.

Σωστὰ εἶναι αὐτὰ τὰ παράπονα ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰ κάνετε στὸν κατῆ τὸν Τρικοῦπη σας, διότι αὐτὸς ἔχει βγάνει τέτοιαις κουτοβλάκικαις διαταγαῖς νὰ σὰς γδύνουν καὶ νὰ σὰς γδύνουν καὶ νὰ σὰς χρεώνουν, διότι βλέπετε χρειάζονται ἐδῶ οἰκονομίαις γιὰ νὰ βρῆ τὸ ἰσοζύγιο, τὸ ὅποιο θὰ ἐπιτύχη ἴσως τώρα ἀφενέτως, ἀφοῦ διάταξε νὰ πέρουν καὶ τὰ κουμπιὰ ἐκλεινῶν ποῦ ἀφένονται. Γιὰ νὰ σὰς πῶ ἀλήθεια, μὴ μιλάτε μπάς καὶ σὰς πέρουν καὶ τὸ καπέλο καὶ τὰ παπούτσια γιὰ νὰ σὰς ἐξευγενίσουν ὡσπερ τοὺς μαλτέζους; Αὐτὸ σὰς ἔλειπε, καὶ μὴ φωνάζετε ἀφοῦ δὲν σὰς τόκανε ὡς τώρα.

Ὁ κύριος

Γ. Α. Καλκμάκης ποῦ εἶναι στοὺς Παξοὺς ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων ἀπαντᾷ στοὺς Παξινοὺς ποῦ τὸν βρίζουν πῶς δὲν σκαμπάζει τίποτα, ὅτι ἔχουν δίκαιο διότι δὲν τοὺς ἀξίζει πραγματικῶς νὰ τοὺς σταλθῆ τέτοιος ἐπιστάτης ἐκεῖ, διότι τὰ ἔργα του φαίνονται στὸν Περαιὰ καὶ στὸ Φάληρο καὶ σὲ ἄλλαις ἐπαρχίαις, ἔπρεπε πραγματικῶς, λέει, κατὰ τὴν ἀξία τῶν Παξινοῶν νὰ τοὺς σταλθῆ καὶ κανένα ζωντόβολο γιὰ νὰ τὸ ἀποθαυμάζουν. Αὐτὰ καὶ ὄχι ἄλλα, μικρά τε καὶ μεγάλα, φίλτατοι Παξινοί, φάτε τὴν τώρα καὶ καθίστετε κάτω.

Οἱ

ψυχτοκλέφτες στὴ Καλαμάτα βρῖκαν νέα ἐφεύρεσι καὶ κάνουν

τὴ δουλειά τους μεταμφιεσμένοι μὲ μακρῶν ποκαμίαις ἀσπρῶν, φωνάζουν οἱ πολῖτες καὶ ἡ ἀστυνομία λέει πῶς εἶναι βρικολάκες. Μπορεῖ καὶ νὰ ἦναι, τί πρᾶξεν, ἀλλὰ θαρροῦμε πῶς οἱ βρικολάκες καὶ δὲν κλέφτουν, ἐκτὸς ἂν μετέβαλαν φύσι στὴ Καλαμάτα ὡς κ' αὐτὰ τὰ στοιχεῖα.

Μᾶς

γράφουν ἀπ' τὴν Σμύρνη ὅτι ὁ ἐξηνταχρονίτης Μανόλης Καγγελίδης γυρεύει νὰ παντρευτῆ καὶ κατ' ἄλλα μασκαροχάμπα. Τί θὰ κἀνὴ ὁ ἄνθρωπος ζεταστῆ δὲν μᾶς ἔβανε, εἶναι πολὺ λυπηρὸς, καθὼς εἶπαμε καὶ προχτές, ὅτι σεῖς οἱ ὄξω ἀπὸ δῶ ἔλληνες κατατριβόσατε ὅλο σὲ ἀτομικὰ μασκαρόλογα, τὸ ὅποιο ἀποδείχνη καὶ τὸν ἐξευτελισμένον χαρακτῆρα μερικῶν σας καὶ τὴν μοχθηρία τῶν περισσοτέρων σας, ποῦ νομίζετε, ἔτι ἔτσι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε μπορεῖτε νὰ ἐξευτελίσετε τὸν κάθε ἄνθρωπο γιὰ τὸ τίποτα.

Ἄμ γκριαούριδες δὲν εἶμαστε ἀκόμα, πῶς νὰ ξεχάσωμε τὴν λάσπη στὴν ὁποία κυλιώμαστε, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν μποροῦμε ἀκόμα μ' ὄλον τὸν πολιτισμὸ νὰ σηκώσωμε τὴ μύτη μας.

Μᾶς

γράφουν ἀπ' τὴν Πάτρα νὰ ποῦμε τὸ ἐκεῖ ἀστυνόμου νὰ πάη νὰ πιάσῃ ἐνοῦς... κοντέψαμε νὰ ποῦμε τὸ ὄνομά του τὸ ἀσφράγιστο τσιγαρόχαρτο ποῦ ἔχει πακέτα ὄλαιερα στὸ σπῆτι του.

Σ' αὐτὴ ἀπάνω τὴν ὑπόθεσι δὲν ἤμαστε καθόλου σύμφωνοι ἔστώντας μετὰ τὸ νὰ μὴ συμφωνοῦμε, πρῶτον διότι ἤμαστε ἐναντίον τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὅπως μποροῦν νὰ διευκολύνονται οἱ πολῖτες, καὶ δεύτερο, διότι, αὐτὴ ἡ δημοσιεφίς ἂν τὴν βάζαμε μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ κλεφτοτσιγαροχάρτα, εἶναι μιὰ καθαρὴ σπιουνιὰ πρὸς τὴν ἐξουσία, ἀπὸ τὴν ὁποία ἄλλοι θὰ ὠφεληθοῦν καὶ μεῖς θὰ μείνωμε μόνο μετὰ τὴν μοχθηρία μας.

Ἄλλα κακουργήματα νὰ μὴ κάνωμε, ἀδὲ ἀπὸ τσιγαρόχαρτα ἀφορολόγητα στὸ νουφίει, νὰ τα κυνηγοῦμε τόσο πολὺ εἰς τρόπον ὥστε νὰ φτάσωμε καὶ νὰ τὰ σώσωμε ὅλα, καὶ ν' ἀναγκαστοῦμε τότε θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας ν' ἀγοράζωμε ἀπὸ τὰ φορολογημένα.

Ἄμ ποῦ σώνονται ποτὲ αὐτὰ τὰ κερατόπιστα τὰ ἀφορολόγητα, ὥστε ἔτσι θὰ πᾶμε μετὰ τὸ κουβέρνο. Ἐκεῖνο νὰ μᾶς φορολογᾷ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ μεῖς νὰ τὸ κλέφτωμε ἀπὸ τὸ ἄλλο γιὰ νὰ πάη μιὰ ὥρα ἀρχιτερο τὸ ρωμαϊκὸ στὸ διάλο καὶ μεῖς μαζὺ μ' αὐτὸ καὶ κείνοι ποῦ τῶφτεισαν. Σεμπερδέψε.

Κύριε Συντίχτη.

Σμύρνη. Γράψε μας ἂν θέλῃς νὰ σοῦ γράψωμε γιὰ κατ' ἑπισημαίνοντα ποῦ συμβαίνουν εἰς τὴν ἐρριὰ τῶν Χιωτῶν τῆς ἐδῶ ἁγίας Αἰκατερίνης, ὅπως δόσατε καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἄνθρώπους μας κίμμιὰ ἁγία συμβουλιὰ ἐκ τῶν ἐξ ἄνωθεν καταπεμπόμενων ἁγίων πνευματικῶν συμβουλιῶν σας. (Στάσου, ἀδερφε, καὶ μὴ σὲ παρὰ πῆρε ἡ φόρα, ἐγὼ μὲ ἁγία πνεύματα δὲν ἔχω νὰ κάνω, σὰν σωστός χριστιανός, μονάχα ὁ Μακράκης φωτίζεται ἐκ τῶν ἄνω, καὶ πολλάκις μάλιστα φοραῖς τοῦ κατεβαίνει ἡ σοφία καὶ ἀπὸ τὰ ποδάρια ξύλινα καὶ ἀνθρώπινα), καὶ ἔτσι βάνουν γινῶσι οἱ ἄνθρωποι, λέγομε δὲ ἄνθρωποι, διότι ὡς καθὼς ξέρετε καὶ γνωρίζετε λέγουν, «ἓνας Χιώτης καὶ ἓνας ἄνθρωπος».

Σημ. Παληανθρ. Γράψε, ἀδερφε, ὅτι θέλεις νὰ γράψῃς καθαρὰ καὶ μᾶς ἐραγες μετὰ τὴ λῆμα σου.

Κύριε Συντίχτη.

Σήμερα ἔφτασε εἰς τὴν πρωτεύουσα τῶν Ἀθηνῶν καὶ παρακαλῶ νὰ δημοσιεύῃς στὸ ἔθνος μας, ὅτι ἔφτασε ὁ Νικολῆς μας, ὁ ὀνομαστός μέγας Ἀναπολέων, καὶ εἰδοποίησα ἀπὸ τὸν Βόλο τὴν κυβερνήσι μας καὶ δὲν ἔχω ἀπάντησι, λοιπὸν εἰδοποίησέ τους μετὰ τὴν ἐφημερίδα σας καλλίτερα, διότι ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀγγλογαλλία, κάτω ἡ Γαλλία διότι δὲν μοῦδωσε μερικὸ

ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ ἀπὸ τὰ 1879, χρόνια πέντε, καὶ ἡ πληρωμὴ σου θὰ γίνη ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μου, διότι ἐγὼ εἶμαι ἡ κυβερνήσις τῆς Γαλλίας καὶ θὰ ἦται ἱκανοποιημένος.

Ὁ Ἕλληνας Νικόλαος Ρίζος, μονάρχης τῶν Γάλλων.

Σ. Παληανθρ. Βρὲ τί μᾶς λὲς ἀλήθεια; Καὶ πότε μᾶς κυρκόπιασε χωρὶς νὰ σὲ πάρῃ ὡς τώρα μυρουδιὰ ἡ ἀστυνομία; Ἐσὺ μᾶς ἔλειπες καὶ σὺ μᾶς ἤρθες γιὰ νὰ μᾶς κολήσῃς τρέλα δεσποτικὴ σὰν νὰ μᾶς φτάνῃ ὅση ἔχομε. Καλὸς εἶσαι, ὡς καθὼς εἶσαι καὶ κανεὶς ὄχι μόνον γιὰ αὐτοκράτωρα, ἀλλὰ γιὰ βασιλέας τῶν τρελῶν. Νὰ μᾶς ζήσης.

Ἀκούσατε

καὶ ἓνα νόστιμο ποῦ μᾶς γράφουν ἀπὸ ἓνα χωριὸ τῆς Ἀγίνας ποῦ τὸ λένε Κοκκαλάκι. Σ' αὐτὸ τὸ χωριὸ δὲν εἶχαν νερὸ καὶ ἐργάστηκαν ὄλοι οἱ χωρικοὶ καὶ ἐφτεῖσαν ἐναῖτη γάδι, ἀπὸ τὸ ὅποιο ἐποτιζότανε. Ἀλλὰ ὁ διάβολος τῶφτερε καὶ τὸ πηγάδι ἦτανε κοντὰ στοῦ Παπακαλαμάρα, τὸ λοιπὸν, δὲν ξέρομε τί διάβολος τοῦ μπῆκε μέσα του καὶ αὐτὸς ἐκλείδωνε τὸ πηγάδι γιὰ νὰ μὴ πέρουν νερὸ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐκείνοι πάλι τάνοιγαν, ὡς ποῦ φουρκίστηκε μιὰ μέρα ὁ παπᾶς μας καὶ πῆγε καὶ τόκανε μέσα στὸ πηγάδι καὶ μαγάρισε ὁ θεοσκοτωμένος ὄλο τὸ χωριὸ, εἰς τρόπον ὥστε ἀκόμα βγάζουν τ' ἄντερα τους οἱ ἄνθρωποι.

Νὰ παπᾶς μετὰ εὐλάβεια μιὰ φορὰ ὄχι σὰν τοὺς ἄλλους. Θὰ ρωτήσετε τώρα καὶ γιὰτὶ εἶχε τὴν μανία νὰ βουλώνη τὸ βράδυ τὸ πηγάδι; Ἀπλοῦστατο, διότι φοβούτανε καὶ φοβᾶται νὰ μὴ βγῆ ὁ ἀράπης καὶ τὸν πνίξῃ σὺν γυναιξὺ καὶ τέκνοις, ἐνῶ δὲν ξέρει ὅτι οἱ διαβόλοι ἐτοιμάζονται ποῦ θὰ τὸν πάρουν ἀπὸ τώρα τοὺς γάτζους των.

Ἐνοῦ;

στρατιώτη τῆς 4ης πυροβολοχρῆς τοῦ 4ου πυροβολικοῦ τάγματος ποῦ ἀφέθηκε τοῦ φάγαν 135 δραχμαῖς. Τώρα μᾶς γράφει νὰ ξεφράξωμε τὰ παράπονά του, ἀλλὰ ὅσα καὶ ἂν ποῦμε πᾶν στὸν ἀέρα, ἀφοῦ μάλιστα λέει πῶς παρουσιάστηκε καὶ στὸν πρωθυπουργό καὶ τοῦδειξέτ' ἀπ' αὐτὰ του.... πῶς τὰ λὲν ἀδερφοί.... τὰ σκαλοπάτια του. Ὡστε πᾶει χαμένο καὶ τὸ γράψιμο αὐτό.

Ἡ Ἀστυνομία

λέει ἐδῶσε ἄδεια στοὺς λοταρτζίδες μας ποῦ παίζουν στοὺς δρόμους γραφτῆ νὰ ἐξασκοῦν τὸ ἐπάγγελμά τους ἐλεύθερα.

Ὁ πολῖτης ποῦ μᾶς γράφει καὶ παραπονίεται γι' αὐτὸ, ἔχει ἄδικο, πρῶτον διότι οἱ λοταρτζίδες δὲν πιάνουν κινένα ἀπὸ τὸ λαϊμὸ γιὰ νὰ παίζουν, καὶ δεύτερο, διότι ἂν θελήσῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ τυχερὰ παιχνίδια πρέπει πρῶτον νὰ ἐμποδίσῃ καὶ τὰ τόσα ψευτολαχεῖ τῶν τραπέζων καὶ μάλιστα κατ' ἑπισημαίνοντα τῶν λαχειῶν, ὧν οὐκ ἔστι ἄρα εὐρεῖν αὐτὰ ποῦ κείνται.

Ἄσε, ἀδερφε, νὰ ζήσουν οἱ ἄνθρωποι μετὰ τὴ φτώχεια τους καὶ ἂν ἦσαι κινένας ἀπὸ τοὺς χαμενούς, ἄσχημο μέσο βρῆκες γιὰ νὰ τοὺς ἐκδικηθῆς. Βιάζου νὰ παίζῃ τινὰ; Ὁχι. Λοιπὸν, πᾶν παράπονον περιττον, καὶ ἄλλοτε δὲν πρέπει νὰ γίνεταί λόγος περὶ αὐτῶν.

Κύριος

Κοσονάκε, νὰ μᾶς συμπαθῆς νὰ σὲ συλλυπηθοῦμε, ὅτι σὲ μερικαῖς δουλειαῖς σου τὰ παραχθόνεις. Τοιοῦτοτρόπως ἀπωλᾶς ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τοῦ ἐντιμωτέρους κλητῆρας καὶ πατριώτας σου μάλιστα, ποῦ γέρασαν σ' αὐτὴ καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι λίγους ἔχει νὰ δεῖξῃ ἡ ἀστυνομία σὰν κ' αὐτοὺς κλητῆρας ποῦ πραγματικῶς τῆς φέρνουν τιμὴ, ἀντὶς γιὰ καμπόσους λωποδύτας ἄλλους.

Ἄν ἐξακολουθήσῃς ἔτσι νὰ διώχῃς ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία ἄνθρώπους ποῦ ἐκτιμᾷ ὅλη ἡ κοινωνία, τὰ πρόκοψες.

Εἶναι λυπηρὸν νὰ πέφτῃς σὲ τέτοια λάθη ἀσυγχώρητα, καὶ δὲν εἶσαι συχωρημένος; μέχρις ὅτου συχωρηθῆς ἀσυχώρητα.

Τώρα σύ πλέον σάν έξυπνος πού είσαι, ξέρεις γιά ποιόν σε μιλούμε

Τόση

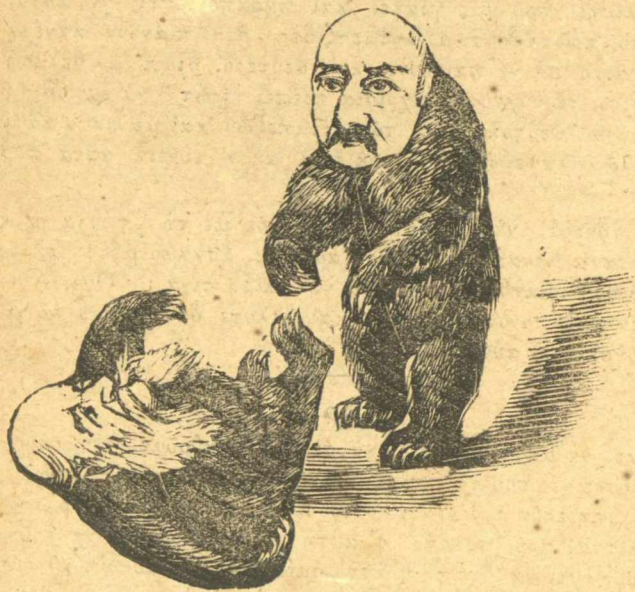
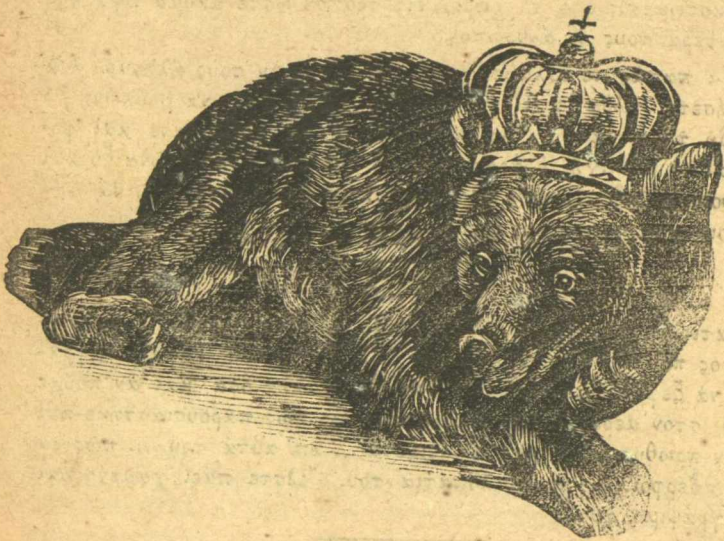
είναι ή επίβλεψη πού γίνεται έν γένει σε όλους τους φυλακισμένους και πρό πάντων σε κείνους πού είναι στό Μεντροσε από τους προϊσταμένους γιά τήν επίβλεψη των φυλακων, ώστε και όλοι τους άν φορήσουν μονοκοπανιάς κανείς δέν θα τους πάρη χαμπάρι.

"Αμ πές τε τους, μπάρε μας πώς τους άφήσατε στη τύχη τους νά τό ξέρουν νά ήσυχάσουν οι άνθρωποι νά ξαπλωθούν στον έσκιο, νά σταυρώσουν τά χέρια τους, ν' άνοιξουν τό στόμα τους και νά περιμένουν τόν μαύρο χάρο νά πάη νά πάρη μία ώρα άρχίτερα τήν ψυχή τους, εκείνον πού θα πάρη και τήν δική σας τήν μαύρη ψυχή.

Υ. Γ. Είκοσι φυλακωμένους έπιασε ψώρα στης φυλακας του Τριγγέτα, και τους μεταφέρουν στού Γενηματά. Ω Θεέ της Ελλάδας. Δέν σάς τάλεγα γώ;

Αύριον

έορτήν του άγιου Δημητρίου έορτάζει ο επί της βλακειας ύπουργός του βασιληανθρώπου κ. Δημήτριος Δράκος.

Τά παιδιά παίζει

Φιλοσοφία στης Ταβέρνας.

Έξακολουθά λοιπόν ο Κρασιπινάτας νά λήη στον Μυταρέλο. — Λοιπόν άμα πού έφερε λαθρεμπορικώ τώ τρόπω ο Κολόμβος τόν καπνό στην Ισπανία από τήν Αμερική, έχάρισε και μερικά τσουβάλια στον πρωθυπουργό της Ισπανίας.

— Σάν τόν διοργανωτή των καπνοκοιτηριών πού έστειλε από τήν Μπολί δέκα χιλιάδες τσιγαρέτα ως καθώς λέν, δηλαδή, στον Καλλιγιά και πέρασαν άφορολόγητα από τους τελωνας και φαρισάους του Περαιά, και θαρρώ πώς απ' αυτά θα έχη άκόμα και καπνίζει, και θα έχη και ως του χρόνου. Γιά νά σοϋ πω άληθινά μιá έρώτηση. Μερικοί από τους λεγόμενους τμηματάρχας έχουν μέσα στα ντουλάπια τά ιδιαίτερα των ύπουργικών γραφείων τους πούρα και τσιγαρέτα άφορολόγητα, μπάς και τους τά χάρισε κι' αύ:ουνών ο Κολόμβος; Και γιατί δέν πάν εκεί οι σπιούννοι του Τρικούπη νά κάνουν έρευνα και νά τους προσημάρουν, μόνο πάν και καταστρέφουν τόσους φτωχούς και άθώους ανθρώπους;

— Μά ήσαι κτήνος. Βρέ μεις μιλούμε γιά τήν πρώτη ανακάλυψη του καπνού πώς έγινε.

— Α' καλά, αδερφέ, έγώ νόμισα πώς πρόκειτο γιά κάμια ανακάλυψη κανένους λαθρεμπόριου πού τόφερε ο Κολόμβος. Λοιπόν άμα πού τόν πήρε αύτόν τόν καπνό ο πρωθυπουργός της Ισπανίας τι τόν έκανε, είχε χαθάνια νά τό κόψη πού ήτανε άπαγορευμένα;

— Βρέ μή τά συγχίσεις τά πράγματα, άλλα σοϋ λέω γώ και άλλα μοϋ καλαναρχάς.

— Ξέρω γώ τι λέω, γιατί αύτό τό πακετάκι του καπνού, έχει 30 λεπτά σοϋ λέει ο άλλος, και με 30 λεπτά πέρνω γώ ένα μπαγιατικό ψωμί και χάσιμο μάλιστα από τό μπαγιατοπάζαρο και άς ήναι και τό μισό ξίγκικο, και γι' αύτό έχω κατά συνέχεια και σένα και τόν Τρικούπη και τόν Κολόμβο πού μάς έκανε αύτή τήν ύμορφη ανακάλυψη του καπνού. Τόν ρουφιάνο, δέν βούλιαζε τό καράβι εκεί πού τόν έφερε στη θάλασσα.

— Ο' ακούσης, ή θα σηκωθώ νά φύγω. Όθεν σου έτυχε ή αντιπολίτευσις και έφαγε τόν τότε πρωθυπουργό της Ισπανίας και τόν διώρισε ή Ισαβέλλα πρέσβυ στα Παρίσια.

— Βρέ έμένα. Θα μοϋ τά πής αύτά; Θαρρείς πώς δέν ξέρω γώ πώς πρέσβυς στην Ισπανία, χωρίς νά έχη κανένα Έλληνα ύπήκουο, πώς είναι ο χρυσογίδαρος Σκουλούδης; Και ποιος είναι, ρε βλάμη, πού κανείς πώς τά ξέρεις όλα, βασιλέας τώρα στην Ισπανία;

— Δέν θυμοϋμαι. — Τόν κακό σοϋ τόν καιρό, και άφου, άτιμε, δέν ξέρεις του σημερινού βασιλεία της Ισπανίας τό όνομα, πού μοϋ θυμήθηκες της Ισαβέλλας, Θεός συχωρέστηνε τήν γυναίκα μ' όλα τά κρέματά της. Μπάς και τήν λέγανε τήν Ισαβέλλα μαναβέλλα, γιά νά σ' άρχίσω με καμιά; Έλα κουδέντιαζε, και δέν πειράζει και άν λες και άνοησίαις.

— Τό λοιπόν, άμα πού πήγε πρέσβυς στα Παρίσια ο πρώην πρωθυπουργός της Ισπανίας, είχε τήν συνήθεια και κλεινότανε καταμόναχος στο γραφείο του και δέν άφινε κανέναν νά μπή μέσα στην ώρα πού φούμερνε.

— Αμ γιατί σοϋ λέω γώ πώς τόν είχε λαθρεμπόριο. Τόν πιάσανε τό ελάχιστο;

— Τόν πιάσανε και νά δής με τί τρόπο άστειο πού πήγε νά χαλάση ο κόσμος. (Η συνέχεια μεθαύριο.)

Τρέξετε

στη φτείνια. Έκει κοντά εις τό σπήτι μου και παραπλεύρως από τό σπήτι του πρώην δημάρχου Παναγή Κυριακού προς τήν γωνιά τό μαγαζι' άνοιξαν οι αδελφοί Φύτιζα. Αποθήκη από διάφορα γιαιλικά πιατικά και λάμπες όπου φωτούν σάν ήμέρα. Και γιαιλικά όπου δέν σπάζουν ποτέ εκτός εάν πέσουν από τά χέρια γίνονται χιλια κομάτια και τάπουλανε σε μεγάλη φτείνια. Έπ'ηγα και έγώ και έψούνισα και μοϋ έφάνηκαν πολύ φτεινά, γιά πηγαίνετε και σεις νά δοκιμάσετε γιά μιá φορά.

Έκει

κοντά στους άγιους Θεοδώρους στο δρόμο της οδου Πραξιτέλους, απέναντι στο Γερμανικό άρτοποιείο του Λίβερτ, κολητά στο Τυπογραφείο του κυρ Τρίμη και πλησίον στο καφενεϊον του «Παληανθρώπου», κείται και εύρίσκεται τό Φωτογραφείον του κυρ Κωνσταντίνου Δημητρίου, άρχαιου φωτογράφου του κυρ Μωραϊτή, δηλαδή πού εργαζότανε ως πρωτοτεχνίτης στο Μωραϊτή τό φωτογραφείον.

Έκει μπορείτε νά βγάνεται τά μοϋτρά σας φωτογραφικώς όμοια και άπαράλλακτα όπως ήστε, εις τρόπον ώστε νά λέτε — Βρέ τόν κερατά επιτυχία.

Έννοείται δά πώς ή τιμαίς εινε λίαν συγκαταβατικαίς και πολύ συμφέρουσας.

Φανταστήτε πλέον πώς και ή αύτου έξοχώτης μου έβγανα και τά μοϋτρά μου.

Τό Έλαιοτριβεζον

του Νικολάου Δ. Αιγινήτου, φέρνει σε ειδοποίησι στους πελάτας του, τους άπειροπληθείς, ότι αγοράζει Έλληναις με ανταλλαγή Έλλαίου, ήγουν σας δέχεται 31 οκάδες Έλληναις και δίνει ένα ξυστί λάδι ήγουν σας πεντέμισυ οκάδες, όξω από Μεγαρίτικες και μαδητές. Κοντά σ' αύτό δίνεται και άράδα σ' όσους έχουν Έλληναις γιά άλεσμα. και έλαιον καθαρόν της άρεσκείας πάντος έρχομένου. Τρέξετε λοιπόν νά βρ'ητε άράδα, πριν σας πάρουν άλλοι τήν άράδα. Τιμιότης άκρα.